

Știința Evei

6 octombrie 2004

Gili Cârstea

Este uimitor cum teologi creștini, care mărturisesc loialitate față de Hristos, pot fi atât de ușor păcăliți să se plece înaintea lui Baal, deși tehnicile acestuia nu s-au schimbat de când și-a început operațiunile pe această planetă.

Recent s-au încheiat la Denver, Colorado, dezbaterile savanților și educatorilor adventiști cu privire la raportul Genezei despre săptămâna creațiunii. De ce ar fi nevoie ca demnitari adventiști să aibă dezbateri pe această temă? Din simplul motiv că mulți dintre profesorii noștri universitari nu mai cred în săptămâna creațiunii, pe care o văd ca o metaforă pentru lungi perioade de timp. Ei spun că observațiile științifice nu susțin o creațiune de șapte zile. În consecință, ei folosesc catedra spre a promova o creațiune lungă, în șapte ere geologice. Sub acoperirea libertății academice, ei cheamă biserica la o viziune nouă asupra raportului Genezei, care să fie în consonanță cu descoperirile cercurilor științifice moderne. Deși suntem de acord că avem nevoie de o viziune nouă, și nu numai asupra raportului Genezei, avem dubii serioase că el ar trebui interpretat conform ipotezelor științifice.

Deși Adventist Review ne asigură că la sfârșitul acestor dezbateri biserica rămâne la credința ei într-o creațiune scurtă, nu este greu de observat că această doctrină devine tot mai jenantă și incomodă în multe dintre diviziunile câmpului mondial.

Situația prezentă mă face să mă gândesc la tragedia Evei, fascinată de persuasiva cunoaștere oferită de analiza științifică. Comunitatea științifică trage concluzii despre origini pe baza observațiilor, în special în domeniul geologiei. Ei adună dovezi, interpretează fenomene, apoi construiesc un model, o secvență a evenimentelor care să satisfacă dovezile adunate. O brumă de modestie ar cere ca ei să numească așa ceva ipoteză. Ei o numesc știință. Iar urmași declarați ai lui Hristos se pleacă înaintea ei.

Eva a fost amăgită exact după acest raționament. Dovezile care i s-au oferit, fenomenele pe care le observa, se conturau într-un model care contrazicea evenimentele așa cum le știa ea. Decizia pe care a luat-o, în cel mai deplin spirit al libertății academice, se baza pe argumentele unei științe mincinoase, în care datele au fost falsificate, dovezile fabricate, fenomenele pervertite. În locul cuvântului lui Dumnezeu, Eva a ales modelul „rațional” despre origini, oferit de o știință mincinoasă, în care faptele au fost grosolan măsluite.

De atunci, pe planeta aceasta comunitatea științifică a fost mereu servită cu „dovezi” fabricate. Ne amuzăm de „știința” zilelor lui Galilei, dar situația noastră este și mai grotescă. În timp ce mărturisim credință în lucrarea mântuitoare a lui Hristos, refuzăm puterea creatoare a Tatălui Său. „Căci El zice și se face” este orice, numai adevăr științific nu, pentru comunitatea

academică internațională. Credința că lumea noastră a fost adusă la existență prin puterea creatoare a cuvântului lui Dumnezeu este astăzi contestată de oameni care pretind a duce lumii întreita solie îngerească. Oameni care încearcă să ne convingă că lumea nu a putut fi creată în șapte zile deoarece știința nu poate accepta un asemenea model, nu au nici o problemă în a accepta că oameni au fost vindecați instantaneu la porunca lui Isus, sau că Lazăr a ieșit din mormânt instantaneu, sub puterea creatoare a aceluiaș cuvânt.

Martorii vieții lui Isus nu spun nimic despre leacuri și medicamente pe care le purta Isus după El. Leproșii nu erau tratați în lungi perioade de timp, ci instantaneu, la exprimarea unui simplu „fii curățit.” Demonizații nu erau supuși la nesfârșite ședințe de psiho-terapie și nu erau diagnosticați cu multiplă personalitate, ci erau eliberați prin puterea creatoare a lui Dumnezeu locuind în Hristos în toată plinătatea Lui. Femeia suferindă nu a fost operată spre a i se opri hemoragia, ci s-a vindecat instantaneu la atingerea credinței. Paraliticul de la Betezda nu a primit o proteză sau scaun rulant, ci a sărit în picioare la rostirea cuvântului vieții.

Știința Evei nu are explicații pentru asemenea cazuri. Ea refuză tot ce nu poate fi experimentat în laborator, sau nu se potrivește cu viziunea vremii despre lume și viață. Ni se întâmplă așa pentru că nu știm nimic despre marea controversă. Nu credem că duhurile răutății fac tot ce le stă în putere spre a prezenta greșit „caracterul lui Dumnezeu, natura păcatului și adevăratele puncte în dispută din marea controversă.” Nici prin cap nu ne trece că ele își folosesc puterea uriașă pentru a altera dovezile, fie că este vorba de geologie, astrofizică, medicină sau religie. Știința Evei întoarce spatele explicațiilor lui Dumnezeu pentru ipoteze bazate pe date modificate de știința lui Satana. Iar copiii rămășiței contestă puterea creatoare a cuvântului lui Dumnezeu vrăjiți de teorii „științifice” la fel de trecătoare ca moda.

Dacă așa de ușor suntem dispuși să trecem de la o creațiune scurtă la una lungă, nu este nici o mirare dacă vom trece mâine, tot de dragul prietenilor din Babilon, de la un iad scurt la unul lung. De dragul adevărului științei. Știința Evei.
